

บทบรรณาธิการ

EDITORIAL

“ความร่วมมือในการพัฒนา”

ณ ที่ใดที่หนึ่งในหนังสือ “ความร่วมมือในการเปลี่ยนแปลง” (Co-operation in Change) กูดอินฟ์ (W.H. Goodenough) เขียนไว้ว่า “ปัญหาขั้นพื้นฐานของความร่วมมือนั้น อยู่ที่การขัดแย้งกันในผลประโยชน์ต่างๆ” ฟังดูแล้วข้าพเจ้ารู้สึกเห็นด้วยกับข้อเขียนหรือคำกล่าวนี้เป็นอย่างมาก ความขัดแย้ง (conflict) นี้พิจารณาแล้วดูเหมือนจะเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติสามัญอย่างหนึ่งในสังคมของมนุษย์ หรือกล่าวอย่างกว้างขวางออกไปอีกก็อาจจะครอบคลุมไปถึงสังคมของสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย ซึ่งรวมถึงอาณาจักรแห่งพืชและสัตว์ทั้งปวงด้วย ทั้งนี้เพราะตามกฎแห่งวิวัฒนาการอันมีชื่อเสียงของ ชาร์ลส์ ดาร์วิน (Charles Darwin) นั้น สิ่งมีชีวิตทั้งหลายต้องต่อสู้กันรนเพื่อความคงอยู่ (Struggle for existence) และตามหลักการเลือกสรรโดยธรรมชาติ (natural selection) ชีวิตที่เหมาะสมที่สุดเท่านั้นจึงจะดำรงอยู่ได้ (survival of the fittest) แม้ว่าคำกล่าวประการหลังนี้ออกจะไม่ใคร่เป็นความจริงนักในสังคมของมนุษย์ปัจจุบัน เพราะคนได้สร้างระบบการให้ความคุ้มกันแก่สมาชิกของสังคมต่าง ๆ โดยมีกฎเกณฑ์และวิธีการให้ความคุ้มครองแก่ผู้ที่อ่อนแอไว้อย่างค่อนข้างดีแล้วก็ตาม แต่ประการแรกที่ว่า “สิ่งมีชีวิตทั้งหลายต้องต่อสู้กันรนเพื่อความคงอยู่นั้น” ยังเป็นความจริงอยู่ในสังคมของมนุษย์เช่นเดียวกับโลกของพืชและสัตว์ และข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะคงจะเป็นความจริงอยู่ต่อไปอีกนานหากไม่กลดออกไป

ความขัดแย้งในผลประโยชน์ต่างๆ ของมนุษย์นั้น เราอาจจะพิจารณาได้ทั้งในแง่ของผลประโยชน์ส่วนบุคคล และในแง่ของผลประโยชน์ขององค์การ ยิ่งกว่านั้นหาก

เราจะพิจารณาไกลออกไปอีกเราก็อาจจะเห็นได้ว่า ความขัดแย้งนั้นเกิดขึ้นได้เสมอในระดับของสังคมที่ใหญ่ขึ้นไปอีก เช่น ความขัดแย้งระหว่างประเทศต่างๆ เป็นต้น

ในแง่ของบุคคลแต่ละคน พิจารณาตั้งแต่แรกเกิดมาเป็นคนก็จะเห็นได้ว่า ความขัดแย้งได้เริ่มเกิดตามมาด้วยแล้วในตัวเราและรอบ ๆ ตัวเรา ความปรารถนาที่จะสนองความต้องการของร่างกายทางค่านอาหารและการพักผ่อนหลับนอนรวมทั้งการถ่ายสิ่งปฏิกูลสภาวะอุณหภูมิหรือชักจูงหิวจากบุคคลอื่นหรือสิ่งแวดล้อมภายนอกได้เสมอ เด็กๆ ที่เริ่มรู้จักตนเองและความต้องการของตนได้บ้างแล้วมักจะคำนึงถึงแต่ผลประโยชน์หรือมุ่งแต่จะแสวงหาสิ่งต่างๆ มาบำบัคความต้องการของคนเป็นใหญ่ อันเป็นลักษณะที่เจ้าตำราบางท่านเรียกว่า “ego-centered” ต่อมาเด็กจะได้รับประสบการณ์เพิ่มขึ้นว่า การมุ่งแต่ประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้ง โดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ของบุคคลอื่นบ้างนั้นย่อมไม่สามารถจะดำรงคงอยู่ในโลกนี้ หรืออย่างน้อยก็จะมีมองเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่อาจเป็นไปได้ตลอดไป เพราะบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยย่อมจะไม่ยอมทำตามทุกอย่างไป การปฏิบัติตนโดยยอมละความต้องการที่จะสนองความอยากของตน ซึ่งเกิดขึ้นในบางครั้งบางคราวในตอนที่เป็นเด็กเล็กๆ อยู่ นั่นจึงเป็นไปเพื่อสวัสดิภาพส่วนใหญ่ของตนนั่นเอง

ในวัยต่อมา เนื่องจากการศึกษาและประสบการณ์เพิ่มมากขึ้น อุดมการณ์ (Ideology) บางอย่างอาจเป็นเครื่องนำทางให้คนเสียผลประโยชน์ส่วนตนได้เพิ่มขึ้นมาอีก ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเป็นประจำในวิถีชีวิตของมนุษย์ส่วนมากมักจะมีจุดสำคัญอยู่ที่การยอมละประโยชน์ส่วนตนบางประการเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่นบ้างนี่เอง การแข่งขันหากดำเนินการไปโดยปราศจากขอบเขต หรือกฎเกณฑ์ที่แน่นอนก็อาจก่อให้เกิดการขัดแย้งอย่างเปิดเผยขึ้นได้ การรู้จักประสานประโยชน์ (accommodation) ระหว่างบุคคลย่อมเป็นศิลปะแห่งการอยู่ร่วมกันโดยสงบสุขประการหนึ่ง

พิจารณาในแง่ขององค์การ วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์การตามธรรมชาติย่อมถือได้ว่าเป็นสิ่งซึ่งองค์การมุ่งหวังจะดำเนินการให้บรรลุถึง ฉะนั้น การวางกฎเกณฑ์หรือระเบียบในการปฏิบัติงานขององค์การส่วนมาก จึงมักจะมีแนวทางไปเพื่อให้ได้รับประโยชน์ตามที่องค์การได้ตั้งความมุ่งหวังไว้ในวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของแต่ละ

องค์การ และโดยเหตุที่ทราบกันทั่วไปแล้วว่า ทรัพยากรธรรมชาติของแต่ละประเทศ หรือแม้แต่ของโลกโดยส่วนรวมก็ตามย่อมมีอยู่ในจำนวนจำกัด การนำเอามาใช้ประโยชน์ เพื่อบำบัดความต้องการของมนุษย์จึงต้องกระทำโดยยึดถือหลัก ประหยัดและ ประสิทธิภาพ เป็นสำคัญ ความขัดแย้งระหว่างองค์การอาจเกิดขึ้นได้ในกรณีที่องค์การหลายองค์การมี วัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกัน และมุ่งหวังที่จะใช้ประโยชน์จากทรัพยากร อย่างเดียวกันหรือเกี่ยวเนื่องกัน เช่น การแข่งขันกันของบริษัทค้าข้าวหลาย ๆ บริษัท และ การปฏิบัติงานของหน่วยราชการอย่างในกรณีของกรมป่าไม้และ อ.ส.ท. (กรมบทความ ของคุณสติ ไชยเพชร) เป็นต้น ความขัดแย้งในผลประโยชน์เมื่อเกิดขึ้นแล้ว หากว่าไม่ มีการหาทางประสานประโยชน์ขององค์การต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับซึ่งเกิความพอใจแก่องค์ การที่เกี่ยวข้องพอสมควรแล้ว ผลเสียย่อมจะตกอยู่กับสังคมโดยส่วนรวมอย่างไม่ต้องสงสัย การขัดแย้งในผลประโยชน์อาจก่อให้เกิดการแข่งขันกันหนกมือขึ้น . อาจเป็นช่องทางให้ เกิดการแบ่งแยก และในที่สุดการสลายตัวขององค์การแบบเดียวกันที่หย่อนพลังกว่าก็อาจ เกิดมีขึ้นได้เช่นกัน

การประสานประโยชน์ระหว่างคู่กรณี ที่มีข้อพิพาทขัดแย้งระหว่างกันนั้นแม้ว่า จะเป็นวิธีการแก้ความขัดแย้งลงได้วิธีหนึ่งแต่ก็เป็นเพียงวิธีการชั่วคราวเท่านั้น ความขัดแย้งอาจเกิดขึ้นมาใหม่เมื่อใดก็ได้หากอีกฝ่ายหนึ่งพิจารณาเห็นว่าตนเองอยู่ในสถานะที่เป็นฝ่าย เสียเปรียบมากขึ้น การมุ่งแก้ไขข้อขัดแย้งอย่างถาวรจึงควรจะเป็นการสร้างบรรยากาศแห่ง ความร่วมมือกันให้เกิดมีขึ้นไม่ว่าจะเป็นระหว่างบุคคลหรือองค์การและแม้แต่ระหว่างชาติก็ ตาม ความร่วมมือ (Co-operation) นั้น แม้ว่าจะมีลักษณะของการประสานประโยชน์ (accommodation) อยู่ด้วย แต่ยังคงการองค์ประกอบอย่างอื่นเพิ่มขึ้นมาอีก อย่างน้อยที่สุดก็คือองค์ประกอบทางค่านิยมใจ อันได้แก่ความเต็มใจหรือพร้อมใจ (willing) ที่จะดำเนินการร่วมกันเพื่ออุดมการณ์อันเดียวกัน การยอมรับสถานการณ์บางอย่างเพราะไม่มีทางเลือกเดียว หรือเพราะความจำเป็นจรรยาบรรณ หรือเพราะเหตุอื่นใด หากว่าไม่มีจิตใจเห็นดี เห็นชอบด้วยแล้วจะถือว่าเป็นความร่วมมือตามความหมายที่ใช้ ณ ที่นี้ยังไม่ได้ คนเราหรือ แม้แต่องค์การและหน่วยสังคมที่ใหญ่กว่า บางครั้งสถานการณ์อาจบังคับให้ต้องยอมจำนน ยอมรับ หรือยอมหนึ่งเฉย เราจะทึกทักเอาว่านั่นคือความร่วมมือของเขายังไม่ถูกนัก จริง

อยู่ในสภาพที่ฝ่ายหนึ่งไม่ขัดขวางการปฏิบัติการของอีกฝ่ายหนึ่งนั้น ย่อมเปิดทางสะดวกให้ แก่ฝ่ายหลังเพิ่มมากขึ้น แต่คงไม่มีผู้ใดปฏิเสธได้ว่า หากอีกฝ่ายหนึ่งแทนที่จะนิ่งเฉยกลับ ช่วยกีดขวางปฏิบัติงานด้วยความกระตือรือร้นและเต็มใจแล้ว ผลสำเร็จของงานย่อมจะเกิดขึ้นในระดับที่สูงกว่าเป็นแน่ และก็ความร่วมมือตามความหมายในประการหลังนี้แหละเป็น สิ่งที่บุคคลและองค์การต่าง ๆ ตลอดจนสังคมของมนุษย์กำลังแสวงหากันอยู่ทั่วไป

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความร่วมมือในการพัฒนาเป็นสิ่งที่สังคมต่าง ๆ ทั่วโลก กำลังค้นหาวิธีการอันมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อนำเอามาใช้ ในงานพัฒนาต่าง ๆ ด้วยความ มุ่งหมายที่จะเปลี่ยนสภาพของสังคมที่ "กำลังพัฒนา" ให้ไปสู่สภาพของสังคมที่ "พัฒนา แล้ว" ทั้งหมด ความจำเป็นในการพัฒนาสังคมต่าง ๆ ในโลกนี้ มีอยู่อย่างซัดจั้งแทบจะ ไม่ต้องการคำอธิบายใดๆ เพิ่มเติม ณ ที่นี้อีก เพราะเป็นที่ทราบกันทั่วไปแล้วว่า ปัจจุบัน นี้ประชากรส่วนใหญ่ของโลกยังอาศัยอยู่ในสังคมที่พัฒนาการต่าง ๆ ยังอยู่ในระดับต่ำ และ ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในทางที่จะเสริมสร้างความสมบูรณ์พูนสุขของประชากรยังคงเป็น ไปในระดับที่เชื่องช้ามาก การเพิ่มอัตราเร่งของการพัฒนาจะเป็นไปได้อย่างเต็มที่ก็เฉพาะ เมื่อเกิดความเข้าใจถึงผลดีของการพัฒนาอย่างทั่วถึง และมีความเห็นคติเห็นชอบกับวิถี ชีวิตแบบใหม่แล้วเท่านั้น หากไม่แล้วการร่วมมือในการพัฒนาอย่างจริงจังตามความหมาย ที่ใช้อยู่ข้างบนนี้ย่อมจะเกิดขึ้นไม่ได้ และเมื่อเป็นเช่นนั้น อัตราของการพัฒนาถึง คงจะเป็นไปในระดับที่ไม่รวดเร็วเท่าที่ควร และอาจไม่เทียบทันกับอัตราเพิ่มของประชากร ของโลกก็เป็นได้ หากเป็นเช่นนั้นจริงแล้ว ความหวังของมนุษยชาติที่จะดำรงชีพอยู่อย่าง มีศักดิ์ศรีและอุดมสมบูรณ์ถ้วนหน้ากัน ก็จะเป็นแต่เพียงความฝันลมๆ แล้งๆ อันมีอาจจะ กลายมาเป็นความจริงได้เสียในอนาคต และย่อมนับว่าเป็นปรากฏการณ์อันน่าเศร้าอย่างยิ่ง สำหรับชีวิตมนุษย์ในวันต่อไปที่จะต้องแก่งแย่งประหัตประหารกันหนักมี้อขึ้น เพียงแต่เพื่อ ที่จะมีชีวิตรอดอยู่ได้ต่อไปเท่านั้น ฉะนั้น ความร่วมมือกันในการพัฒนาจึงเป็นสิ่งสำคัญและ จำเป็นสำหรับมนุษย์ทุกสังคมในยุคปัจจุบัน

อาจจะเนื่องด้วยนักวิชาการ และนักบริหารส่วนมากได้ตระหนักถึงความจริง ต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นก็เป็นได้ เพราะนับตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมาคำว่า "พัฒนาการ" (development) รั้สึกว่าจะมีความสำคัญเพิ่มขึ้นอยู่เรื่อยๆ ตามวันเวลาที่ผ่าน

ไป ไม่ว่าจะเป็นที่ประชุมขององค์การระหว่างประเทศ องค์การระดับชาติ หรือระดับท้องถิ่นก็ตามคำว่า “พัฒนา” หรือ “พัฒนาการ” มักจะต้องเข้าไปปะปนและได้รับการพิจารณาและวิพากษ์วิจารณ์กันอยู่ด้วยเสมอจนกระทั่งเกิดมีคำว่า “พัฒนาชุมชน” “พัฒนาชนบท” “พัฒนาเศรษฐกิจ” “พัฒนาทรัพยากรคน” “พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ” “พัฒนาสังคม” “พัฒนาอุตสาหกรรม” “พัฒนาเกษตรกรรม” และพัฒนาอะไรต่อไปอีกมากมาย ถึงกับมีคนบางคนขนานนามสมัยปัจจุบันว่าเป็น “ยุคพัฒนา” ไปแล้วก็มี ซึ่งอันที่จริงแล้วการตั้งชื่อเช่นนั้นก็ยังไม่ห่างไกลจากความเป็นจริงเท่าไรนัก เพราะจุดสำคัญของวิถีชีวิตมนุษย์สมัยปัจจุบันนี้แทบจะเรียกได้ว่าขึ้นอยู่กับคำว่า “พัฒนา” เป็นส่วนใหญ่ ดังกล่าวแล้ว ฉะนั้น ถ้าเราจะพิจารณาคำนี้กันบ้างสักเล็กน้อยก็คงจะไม่ไร้ค่าเสียทีเดียวนัก

โดยสาระสำคัญ การพัฒนาก็คือการทำให้สิ่งต่าง ๆ เกิดมีการขยายตัวขึ้นไม่ว่าจะเป็นในค่านปริมาณ หรือคุณภาพ ซึ่งเท่ากับเป็นการเปลี่ยนแปลงของเดิมให้ดีขึ้นและให้มีแพร่หลายยิ่งขึ้นนั่นเอง การพัฒนามิได้เป็นการสร้างสิ่งต่าง ๆ ขึ้นมาใหม่ทั้งชุดทุกกรณีไป แต่อาจเป็นการนำเอาวิชาความรู้ใหม่ ๆ วิธีการที่ทันสมัยเข้ามาช่วยแก้ไขข้อบกพร่องหรือบางครั้งก็ก่อเกิดสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วแต่เดิมให้ดีขึ้น ขยายตัวขึ้น ไม่ว่าสิ่งเหล่านั้นจะคน วัตถุ หรือแบบแผนในการดำเนินชีวิตก็ตาม อย่างไรก็ตาม จุดหมายขั้นสุดท้ายของการพัฒนาโดยทั่วไปย่อมอยู่ที่สังคมที่สมบูรณ์ขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นแบบที่เรียกว่า “Affluent society” ซึ่งปัจจุบันนี้มีอเมริกาเป็นแบบอย่างอยู่ก็ได้ สังคมที่สมบูรณ์ขึ้นย่อมหมายถึงว่าสมาชิกส่วนมากของสังคมนั้น มีอิสระที่จะเลือกการดำเนินชีวิตตามความถนัดของตนมากขึ้น มีฐานะทางเศรษฐกิจและปัญญาสูงขึ้น มีเครื่องอำนวยความสะดวกสบายในการดำรงชีพเพิ่มมากขึ้น เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ปัจจุบันเราเชื่อกันว่าจะเป็นไปได้เร็วขึ้น ถ้าเราได้มีการวางแผนในการพัฒนาโดยกำหนดเป้าหมายและระยะเวลาไว้เป็นการแน่นอน งานพัฒนาไม่ว่าจะอยู่ในระดับใดก็ตาม หากจะเร่งจัดให้ ได้ผลดีในระยะเวลาสั้นแล้ว ย่อมต้องการความร่วมมือจากบุคคลและองค์การต่าง ๆ กันเป็นอันมาก นับตั้งแต่ประชาชนทั่วไป ธุรกิจของเอกชนขึ้นไป จนถึงองค์การของรัฐในระดับชาติและระดับระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง การร่วมมือกันในการพัฒนาย่อมจะเกิดขึ้นอย่างเต็มที่ ไม่ได้ หากว่าหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับการพัฒนาไม่ได้กำหนดเป้าหมายของตนไว้อย่างชัดเจน และก็ไม่

ให้เหลือมล้ำก้าวก้าวซึ่งกันและกันด้วย ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้มีการแข่งขันกันระหว่างหน่วยงาน ซึ่งมีหน้าที่ในกำนพัฒนาเพราะอาจจะนำไปสู่ความขัดแย้งและสิ้นเปลืองโดยเปล่าประโยชน์ การประสานงานกันของหน่วยงานทางกำนพัฒนาการจึงเป็นของจำเป็นในเบื้องต้น เพื่อก่อให้เกิดมีการร่วมมือกันจริงจังในขั้นต่อไป

อย่างไรก็ดี อุปสรรคในการร่วมมือกันเพื่อพัฒนานั้นย่อมมีอยู่นานาประการ เพราะการพัฒนานั้นย่อมนำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงในบางประการหรือหลาย ๆ ประการ เช่น การเปลี่ยนแปลงจากวิธีประกอบอาชีพแบบดั้งเดิมมาสู่การใช้วิชาการทางวิทยาศาสตร์ และการเปลี่ยนจากวิถีชีวิตแบบเก่ามาสู่วิถีชีวิตแบบใหม่ ความขัดแย้งย่อมจะเกิดขึ้นได้เสมอภายในจิตใจของบุคคลผู้ที่อยู่ในข่ายจะต้องเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากการพัฒนา หากว่าบุคคลทั้งกล่าวมองเห็นว่าความเปลี่ยนแปลงนั้นเขาได้รับประโยชน์เพิ่มมากขึ้น เขาก็จะให้ความร่วมมือกับขบวนการพัฒนาได้ง่ายขึ้น ในทางตรงข้ามหากเขาต้องเสียประโยชน์ หรืออีกว่าต้องเสียประโยชน์เพราะความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โอกาสที่เขาจะให้ความร่วมมือในการพัฒนาที่จะลดน้อยลง ดังนั้นจุดสำคัญที่จะก่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาได้อย่างเต็มที่ จึงอยู่ที่การพยายามหาทางให้คนส่วนมากไม่ว่าจะเป็นนักพัฒนา หรือประชาชนทั่วไปก็ตามมองเห็นว่า การพัฒนานี้จะเป็นประโยชน์แก่คนส่วนมากและแก่สังคมหรือประเทศชาติ และมนุษยชาติทั้งมวลในที่สุด มิได้เป็นประโยชน์เฉพาะชนบางกลุ่ม หรือบางพวกซึ่งเป็นแก่เพียงคนส่วนน้อย ก็เป็นที่หวังได้ว่ากระบวนการพัฒนาจะเคลื่อนไปข้างหน้าได้อย่างรวดเร็วและได้ผลดียิ่ง ๆ ขึ้นไป ส่วนการกระทำอย่างไรจึงจะช่วยส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจอันดีแก่บุคคลทั่วไปในกระบวนการพัฒนา เพื่อที่จะก่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาอย่างเต็มที่นั้น หากเป็นไปได้ข้าพเจ้าจะพยายามนำมาเสนอในหน้านี้ของฉบับต่อไป.

สนิท สมักรการ
บรรณาธิการฝ่ายวิชาการ

สวัสดิ์ปีใหม่

ท่านผู้อ่านที่รัก

ปีใหม่นี้ท่านมีของขวัญให้แก่ญาติสนิท มิตรสหาย และบุคคลซึ่งเป็นที่รัก และ
นับถือของท่านแล้วหรือยัง? หากท่านกำลังคิดถึงใครสักคนหนึ่งอยู่ และอยากจะให้ของ
ขวัญอันมีคุณค่าแก่เขาสักชิ้น วารสาร พัฒนบริหารศาสตร์ ปี 2510 รวม 4 ฉบับ ย่อมจะ
เป็นของขวัญที่ทรงคุณค่าซึ่งผู้ได้รับจะต้องมีความพลอดพ้อใจ เพราะนอกจากจะเป็นของ
ขวัญที่ช่วยพัฒนาแนวความคิดและเพิ่มความรู้ให้แก่ผู้รับแล้ว ผู้รับยังจะได้รับของขวัญตลอด
ช่วงเวลาของปีอีกด้วย วิธีการส่งของขวัญชิ้นนี้ ค่อนข้างสะดวกมากสำหรับท่าน เพราะเพียง
แต่ท่านจะกรรณากรอกข้อความข้างล่างนี้ พร้อมกับส่งธนาคัตหรือเช็คไปรษณีย์เงินจำนวน
เพียง 40 บาท วารสาร พัฒนบริหารศาสตร์ ก็จะถึงมือผู้ที่ท่านประสงค์จะส่งให้อย่างไม่มี
ปัญหาโปรดให้ความไว้วางใจแก่ฝ่ายจัดการอันมีประสิทธิภาพของเราได้มีโอกาสรับใช้ท่านใน
ปีใหม่นี้ด้วย ขอขอบคุณและขอให้ท่านผู้อ่านจงประสบแต่โชคดีตลอดปี 2510.

จากคณะผู้จัดทำวารสารพัฒนบริหารศาสตร์

แบบแจ้งความจำนงรับ

วารสาร พัฒนบริหารศาสตร์

บรรณาธิการฝ่ายจัดการวารสารพัฒนบริหารศาสตร์

ข้าพเจ้า.....ที่อยู่.....

ขอออร์ับวารสาร พัฒนบริหารศาสตร์ ประจำปี 2510 รวม.....ชุด และข้าพเจ้าได้

แนบธนาคาร/เช็คไปรษณีย์ จำนวนเงิน.....บาท (... ..)

มาแล้วด้วย ขอได้โปรดส่งหนังสือให้ข้าพเจ้าตามที่อยู่ข้างต้น หรือขอให้ส่งหนังสือให้แก่

คุณ.....ณ.....

ในนามของข้าพเจ้าด้วย.

(ลงชื่อ).....

We wish you.....

A MERRY CHRISTMAS

AND

A HAPPY NEW YEAR

**From : the Staff of Thai Journal of
Development Administration**

Subscription Form

Name (Mr.), (Miss), (Mrs.)

Address

.....
wants to subscribe to *Thai Journal of Development Administration* of 1967 and
herewith encloses a money order in the form of

value U.S. dollars. Please send the Journal to the above address or to

..... at

.....

(Signed).....

To : Managing Editor, Thai Journal of Development Administration,
NIDA, BANGKOK, THAILAND.
